

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 21P/59/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5714203320
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Pagáč
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2014:5714203320.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Sudca Okresného súdu Martin JUDr. Dušan Pagáč, v právnej veci starostlivosti o maloleté dieťa:

J. U., nar. XX.XX.XXXX,

bytom ako matka, zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Martine, dieťa rodičov a to matky: I. K.Á., nar. XX.XX.XXXX, bytom Ž. Č.. XXX, H.. F., a otca: L. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom F., K..Č.. V. V. K. H. Q. V. Ú. Q., v konaní o návrhu otca na zníženie výživného, takto

rozhodol:

I. Návrh otca zo dňa 12.03.2014 na zníženie výživného voči maloletému J. U., sa zamieťa.

II. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Návrhom na začatie konania, ktorý bol súdu doručený dňa 17.03.2014, otec L. U. žiadal, aby súd jeho vyživovaciu povinnosť, ktorá bola určená rozsudkom Okresného súdu Martin č.k. 22P/233/2009, vo výške 70,- € mesačne, znížil na sumu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa, a to s účinnosťou od 01.04.2014.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom matky, vypočutím zástupcu kolízneho opatrovníka, listinami založenými v spise, spisom Okresného súdu Martin sp. zn. 22P/33/2009 a trestným spisom sp. zn. 3T/20/2012.

Podľa rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 22P/233/2009-28 zo dňa 01.02.2010 je otec povinný platiť matke výživné na maloletého J. U. vo výške 70,- € mesačne, s účinnosťou od 06.08.2009. Túto vyživovaciu povinnosť si otec riadne neplní a podľa správy kolízneho opatrovníka aktuálne dlhuje matke na výživnom sumu 2.246,88 €. Jedná sa o výživné takmer za tri kalendárne roky.

Otec svoj návrh na zníženie výživného odôvodnil tým, že toho času je vo výkone trestu odňatia slobody v Ú. X. V. K. H.T. Q. X. F. V. Q., kde si odpykáva trest odňatia slobody v dĺžke jedného roku a šesť mesiacov s tým, že predpokladaný koniec výkonu trestu je 17.06.2015.

Na pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 20.05.2014, matka vypovedala, že so znížením výživného nesúhlasí, pretože otec jej na výživnom celkovo dlhuje vyše 2.000,- €.

Matka v roku 2009, keď súd naposledy rozhodoval o výživnom, a rovnako aj v súčasnosti žije so svojim synom J. U. v päťizbovom rodinnom dome, ktorý patrí jej starým rodičom, ktorí sú dôchodcovia. V tomto dome okrem matky so synom byva aj jej matka s manželom. Matka I. K. so synom J. má v dome k dispozícii samostatnú izbu. Zariadenie a hygiena v domácnosti sú na požadovanej úrovni. V roku 2009, a rovnako aj v súčasnosti matka pracuje ako šička v spoločnosti K. E., T.Q.. V. A. Z. K.. Podľa potvrdenia tejto spoločnosti bol jej priemerný mesačný príjem v roku 2013, 491,89 €. Matka prispieva svojim rodičom na náklady spojené s užívaním rodinného domu, a to vrátane nákladov na stravu sumou 200,- € mesačne.

Maloletý syn J. od septembra minulého roku chodí do prvého ročníka základnej školy. Matka vypovedala, že syn má výtvarné nadanie a chcela by, aby od budúceho školského roku navštevoval umeleckú školu, výtvarný odbor.

Trestným rozkazom Okresného súdu Martin č.k. 3T/20/2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 08.03.2012, bol otec Ľ. U. uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy vo vzťahu k maloletému J. U., a to podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona, a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere šesť mesiacov, s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní do 09.09.2013. Aj po vydaní tohto trestného rozkazu si otec naďalej neplnil svoju vyživovaciu povinnosť, a trestným rozkazom Okresného súdu Martin č.k. 23T/139/2013 zo dňa 18.10.2013 bol za prečin zanedbania povinnej výživy odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere jedného roku. Podľa potvrdenia Ú. Z. V. K. H. Q. X. F. V. Q. výkon trestu otec začal vykonávať dňa 17.12.2013, a predpokladaný termín konca výkonu trestu je dňa 17.06.2015. Podľa potvrdenia tohto ústavu zo dňa 11.03.2014, bol otec Ľ. U. počas výkonu trestu pracovne zaradený, a to v mesiaci február 2014 a jeho čistá pracovná odmena predstavovala sumu 38,66 €.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery.

Podľa § 78 ods. 3 Zákona o rodine, pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Predpokladom zmeny právoplatného rozhodnutia o výživnom je iba závažnejšia zmena pomerov. Nestačí len úvaha o tom, či doterajšie výživné je primerané, pretože inak by išlo o neprípustnú zmenu právoplatného rozhodnutia súdu. Zmenou pomerov v zmysle citovaného ustanovenia § 78 ods. 1 Zákona o rodine sa rozumie výrazná zmena tých okolností, ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia súdu o výživnom.

Z týchto dôvodov súd porovnával pomery na strane účastníkov z roku 2009, keď naposledy rozhodoval o výživnom, so súčasnými pomermi.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že schopnosti, možnosti a majetkové pomery matky sa v porovnaní s rokom 2009 nezmenili. Stále pracuje v tej istej spoločnosti, a jej príjem sa podstatným

spôsobom nezmenil. V roku 2009, keď súd rozhodol o výživnom, otec pracoval v spoločnosti M., Q..J..H., a podľa potvrdenia tejto spoločnosti jeho čistý mesačný príjem bol približne 390,- € mesačne. Aj napriek tomu, že otec pracoval a jeho príjem bol 390,- € mesačne, dohodnuté výživné podľa rozsudku č.k. 22P/233/2009-28 zo dňa 01.02.2010 vo výške 70,- € neplatil, a v súčasnosti je dlžný vyše 2.000,- €. Matka evidenciou platieb výživného preukázala, že ku dňu 20.05.2014, t.j. ku dňu súdneho pojednávania jej dlhuje na výživnom sumu 2.218,67 €. To znamená, že otec výživné na syna J. nezaplatil takmer za obdobie troch rokov. Z dôvodu neplatenia výživného bol otec právoplatne odsúdený, a v súčasnosti vykonáva trest odňatia slobody.

Skutočnosť, že otec sa vlastným zavinením dostal do výkonu trestu pre neplnenie vyživovacej povinnosti, nemôže byť dôvodom pre zníženie jeho vyživovacej povinnosti.

Z týchto dôvodov súd návrh otca zo dňa 12.03.2014, na zníženie výživného voči maloletému synovi J. U. zamietol. Súd zamietol návrh otca na zníženie výživného aj preto, že v porovnaní s rokom 2009, keď súd naposledy rozhodoval o výživnom, je maloletý J. o štyri roky starší, s čím súvisia vyššie náklady na jeho starostlivosť. Náklady na starostlivosť o maloletého J. sa zvýšili aj vzhľadom na celkový nárast životných nákladov (§ 78 ods. 3 Zákona o rodine). Tieto dôvody preukazujú, že v porovnaní s rokom 2009 došlo k zvýšeniu odôvodnených potrieb maloletého J., a existuje dôvod na zvýšenie výživného. To znamená, že ak by aj na strane otca existoval dôvod na zníženie výživného, bol by tento dôvod kompenzovaný (vyrovnaný) dôvodmi, ktoré svedčia v prospech zvýšenia výživného. Aj z týchto dôvodov súd návrh otca na zníženie výživného musel zamietnuť.

So znížením výživného nesúhlasil ani zástupca kolízneho opatrovníka, ktorý navrhol, aby súd návrh otca na zníženie výživného zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, pretože konanie sa mohlo začať aj bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Martin na Krajský súd v Žiline (§ 204 ods. 1 OSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 OSP).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a OSP),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 OSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/1995 Z. z. v platnom znení; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 OSP).